

6 x 4

l'espai dels músics-animadors del país

Aquest és un espai dedicat als músics i animadors de Catalunya i a la feina educativa i ingent que fan arreu del país amb les seves propostes musicals.

Roger Canals

ritme i sensibilitat

Músic, animador i productor d'espectacles provinent de l'àmbit de l'educació i del món associatiu, l'aventura musical de Roger Canals va començar de ben jove, però no va ser fins al 1999 que es va professionalitzar i va començar a oferir els primers espectacles adreçats al públic infantil i familiar. D'uns anys ençà, s'ha anat envoltant de músics, actors/animadors, productors i directors que han configurat Roger Canals i Cia. i amb els quals porta en dansa vuit espectacles de diferents gèneres —animació musical d'escenari, cercavila, contes i teatre—, tots amb la música com a element inherent i vertebrador. Volen consolidar una oferta lúdica però amb contingut, bàsicament de petit format, amb la qual busquen el màxim rigor en tots els aspectes de fons i de forma: comunicatius, musicals, pedagògics, legals i d'escena. Amb aquestes premisses Roger Canals ha produït diversos treballs discogràfics, que es poden consultar al seu web.

Els dos últims anys han estat molt productius. L'any passat va estrenar l'espectacle més gran que ha fet, *Dia'n'swing*, una coproducció amb GAAC (empresa terrassenca de gestió cultural), i un espectacle de cercavila, que ha presentat a festivals de Catalunya, València i les Illes Balears amb molt d'èxit. També va presentar un espectacle de contes amb cançons de petit format, *Per sucari-hi pa!*, vinculat al disc que porta el mateix nom i que versa sobre els bons hàbits alimentaris.

Enguany ha produït dos espectacles nous:

Agredolç: el cacauòtic conte del cacau, un espectacle de teatre musical coproduït amb l'ONG barcelonina Setem amb la voluntat d'oferir una lectura sensibilitzadora sobre el Comerç Just; i *el Llibre gegant dels Gegants; voluminós I*, un espectacle de contes amb cançons sobre aquesta figura festiva i de l'imaginari col·lectiu que neix d'un encàrrec de la Diputació de Barcelona per oferir en el marc dels Bibliobusos. Ambdós han tingut molt bona acollida i ressò.

Aquest curs Roger Canals vol consolidar els quatre espectacles nous i remodelar el seu clàssic d'animació musical d'escenari, *On es canta, s'hi pot viure*, que aquest any prendrà el nom de *Rebuuum!...bori*, introduint noves propostes musicals i escèniques i un nou disseny, sense perdre l'esperit versàtil de l'animació —un art, un gènere i un ofici tan únics al nostre país— que accepta auditoris petits i grans.

També està preparant una versió d'*Agredolç* accessible per a la comunitat sorda. Juntament amb l'empresa Àgils Comunicació, ha adaptat l'espectacle i inclòs dos traductors/actors que actuaran amb llenguatge de signes simultàniament a la interpretació dels dos actors/animadors. L'estrenarà la primavera del 2010 i és tot una innovació en aquest camp.

Roger Canals també participa des de fa anys en projectes de l'AMAPEI, una associació que agrupa bona part dels músics i animadors del país (www.amapei.com).

Va guanyar el Premi Mirall de Composició'99, atorgat per la Fundació Mirall de Barcelona, amb la cançó "On es canta, s'hi pot viure". Però en Roger afirma que el premi que rep cada dia és gaudir de l'especialíssim efecte que produeix en els infants la seva música i els seus muntatges artístics, un efecte que alimenta la seva sort i la seva vocació professional.

Pep Puigdemont

Roger Canals
Tel.: 658 91 77 50
www.rogercanals.com

Teatre per a infants

pensat per als infants

Darrerament tots plegats ens hem acostumat a definir el teatre que fem com a teatre familiar o, encara millor, per a tots els públics. Al Teatre Nu ens agrada més dir que fem teatre per a infants. Com si el principal destinatari de les nostres creacions ens fes certa nosa, tots en hem posat d'acord a evitar tota nomenclatura que s'hi refereixi i ens hem lliurat a altres definicions que englobin també els adults, buscant potser certa redempció.

No ens enganyem, el nostre públic principal és l'infant, els nens i les nenes, els nois i les noies, i la nostra feina és la de fer espectacles per a ells intentant entendre i interpretar el seu món plantejant-nos els seus interrogants i connectar amb la seva capacitat per entendre l'art i emocionar-se.

Massa sovint es fan espectacles pensant en l'adult que acompanya l'infant i poc en l'infant. El que els pares creiem que els fills han de veure no sempre és el que els nostres fills volen veure; el que els fills volen veure no sempre és el que els pares volem que vegin. L'adult ha estat infant i, per tant, pot connectar perfectament amb un espectacle per a nens i nenes si aquest està ben fet; ara bé, l'espectacle ha d'estar pensat especialment per a ells, i són ells, els infants, qui mereixen l'adjectiu amb el qual s'ha de definir el seu teatre.

I aquest teatre que l'infant vol veure i al qual va dirigit no ha de ser pas gaire diferent del que esperem veure els adults quan anem al teatre. Perquè als infants, no només els agrada la comèdia: també són capaços de gaudir amb un bon drama o, fins i tot, amb una tragèdia. A l'infant se l'ha de fer riure, però també se'l pot fer plorar. A l'infant se'l pot fer reflexionar i se'l pot fer preguntar-se coses.

Si volem implicar l'adult en les nostres creacions, fem-ho forçant-lo a respondre tot allò que la nena o el nen vulgui saber de l'obra que acaba de veure. No cal que l'adult surti complagut del que acaba de veure el seu fill, no cal que adaptem els finals dels contes que no acaben com l'adult espera, no cal que el nen sempre s'acostumi a finals feliços, no cal.

Ni cal que amaguem a tothom que fem teatre per a infants, ni cal que amaguem tot el teatre als infants.

Victor Borràs i Gasch
Teatre Nu